

8.11.64, יום א' ג' כסלו

יצאנו הבוקר מחיפה ובחשיתם עזרה ורבע הגענו לירושלים לביהו של חדי.

דאגתי כי רוזן מחכה לי רבע שעה. הייתה דאגה שוא. הפגישה עם רוזן נקבעה
לאחר, והאיש המחכה לי רבע שעה הוא ד"ר מרזור. הוא רוצה למסור לי מסקנות
הוועדה שהוטל עליה לבחון האפשרויות של העלאת חוק חינוך חובה חגם עד גיל
16, כפי הצעתי. הוא מסר לי המצית הסקר שחם ביצעו. בני כיתה ח' ב"ס יסודיים
לומדים 52,000, 75% שלהם לומדים בכיתה ס' (או ב"ס חינוך - בש"ש הסוגים)
חקלאי, מקצועי, עיוני. בחינוך יש עמד דרבות לגבי השלומין (סכר מודרג -
3 דרבות מטרות מכל השלום, 40% מחוכן מטורית, גם דרגה ז' (?) מטורח בחציח.
יש עוד 9000 נערים לאחר חינוך יסודי לומדים בישיבות (בלי ב"ס חינוך)
ב"מסתנים" (קסי הבנה, ולמי חוק חגיבות (שני ערבים בשכופ) הישיבות אין
עליהן פיקוח מסד החינוך. יש עוד 13 ילדים (7,000 ילדים) בלי חינוך נוסף
וקסי לימוד.

חוק חינוך חובה חתם ימכור 75% מסכר לימוד. חוטמת שנה אחת העלת 37
מיליון, מבנים 15/4 מיליון, הוצאות שוטפות 22 מיליון. זה רק לשנה אחת.
זה ידרוש חוטמת 360 בורים לשנה אחת - שטר 37 מיליון.

75% הלומדים עכשיו עלים 23 מיליון - סוז נוחנת הממשלה 7, רשויות
מקומיות 3, הורים 13/2 מיליון.

ביקשתי להמציא לי כל החומר - הבטיח לתת לי.

לארועה בא ריוזן. אחרי האוכל כוונתנו. אכרתי לו כי הרבשתי צורך
לראותו, כי למי הרבשתי החומר שהיה בידינו נותן קצת תמונה מסולפת ומפילה
עיקר החרון על יו"ר ועדת השבעה שהיה גם שר המשפטים, אולם אני יודע קצת
גם מה שנעשה מאחורי הקלעים, שהאשמה על אחרים אולי יותר גדולה, אבל מנחם
החומר התודתי שיכלו לקחת אלא רק החומר הכתוב שבידם, וזה מסיל עיקר האחריות
עליו, על ריוזן. סיפרתי לו על הממצאים העיקריים, על ההנבדוהי המתקדמת לקצת
ועדת שרים, על תכנים שהסעו אותו (את ריוזן) כאילו אני בעצם מסלים עם פעולה
הוועדה, קראתי פרטיקול הישיבה, לאחר עזבי אותו, מה שריוזן ושהיה אחרי אז,
אם כי לי ברור שהוא נוסא באחריות גדולה בעד מה שהוא עשה על דעתו, בלי
מניעים היצוניים.

הוא אמר לי כי איכול הבטיח לו כי אני מסלים עם קום הוועדה. שאלתי
אותו אילו היה מתברר לך כי הממשלה (או ועדת השבעה) חללה הצדק והאמת -
היית שותף? אמר לי לא. אכרתי לו: זהו מה שאני עושה. מדינתנו לא חוכל
להתקיים בלי א סוהר מוטרי, כסוכן ימצאו בה רמאים, בנבים ומוקרים, אבל
אם הממשלה חללה הצדק והאמת - חוסטני טסופנו יהיה מר, השיחה נמשכה בשלוש
שעות.

בחמש וחצי באמי לנשיא לטי הזמנתי. פגשתי אצלו אחד, רומא הסדר
עברית בהכרה אשכנזית. שוחחתי ארוכות עם הנשיא על החומר שהבשתי לשר המשפטים,

ובגם שיחה זו במשכת למעלה משעתיים, ובשעה 8 נישאתי על פי הזמנתי לביתו של אשכול. אשחז הגישת לי מובל, המחפתי בשחית קמה ושוחחנו כשלוש שעות. לדעתי יצטרך להראות כל חומר לרוזן ולשמוע חוות דעתו. גם שאר השרים שהיו בממשלה הקודמת (שיטרייט, בולדה, אבן, שפירא, בורג ועוד) יצטרכו לחקור כל הנוגעים בדבר, לפני שיחזו דעתם על המלצה היועץ המשפטי ושר המשפטים. אמרתי לו אתה רוצה בעצם לחדש ועדת השכחה ושכחתי שרוזן אינו יועץ משפטי של הממשלה, אלא . . .

לבסוף שאל אותי מה דעתי על הכערך - אמרתי השמעת דעתי וזו לא נשחנתה, אבוא למרכז ואטריך סגנתו שטען במזכירות שמה שעמיתי הוא נגד רצון הממשלה, ואסביר למה אני עושה מה שאני עושה. אמר: המרכז מחנפס לדון רק במערך ולא בערכה, עניתי: שאם לא יחזו לי לדבר - לא אדבר במרכז, אבל דעתי תישמע בדרך אחרת.

9.11.64, יום ב', ד' כסלו, ירושלים

בבוקר באו אצלי חדי ויצחק גבון. חדי אמר לי שבעוד שבוע יחטט מחפידו.

חיימי נדמם - מדוע? - אין לו מה לעשות ומביעת לו שנת חופש. ליצחק סיפרתי עמדה אשכולו למחוב העניין, לתת חומר לרוזן, לתת לחברי הממשלה הנוגעים בדבר (אשכול, שיטרייט, אבן, בולדה, שפירא - לחקור, כלומר חידוש ועדת שרים - במקום חקירה משפטיה).